

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A tisztviselői kérdés.

Pécs, 1901. június 25.

Látva az állami tisztviselők körében helyzetük javítása iránt országsszerte megindult mozgalmat, azt hinné az ember, hogy végre megmozdult a birnami erdő s menthetetlenül elsőpri azokat, akik utjában feltartóztatni akarnák. És kétségtelen, hogy már az érdekelt tisztviselők nagyszabású szervezkedése is haladást jelent a kérdés megoldása felé, mert még csak rövid idővel ezelőtt valóságos lázadásnak bélyegeztetett az is, ha a tisztviselők tarthatatlan helyzetük miatt csak feljajdulni is merészkedtek.

Pedig okuk volt és van rá elég, csak hogy a jogos panaszoknak eddig semmi foganatjuk nem volt s a panaszok még csak örülhettek, ha durva elutasítás, üldöztetés helyett illetékes helyen szép szavakkal és követeléseik jogos voltának elismerése mellett utasították őket a további nyomorkodásra, hivatkozva a pénztári fölöslegeket milliós szám halomra gyűjtögető pénzügyminiszternek ama kijelentésére, hogy a magyar államnak pénzügyi helyzete nem engedi meg a tisztviselőknek tisztességes megélhetést biztosítani.

E mellett azonban hallatlan arányokban fejlesztették a bürokratikus kormányzat bonyolult szervezetét s a tisztviselők

létszámát olyan óriási táborra duzzasztották, a minék párját hasztalan keresnők a művelt világ akármilyen másik államában. A személyi kiadások terhe ennek folytán a nyomoruságos fizetések mellett is olyan súlyosan nehezedett már az adósok vállaira, hogy a kormány szinte a népszerűség bizonyos nimbusában fürödhetett, mikor nem reagált a saját tisztviselőinek jogos követeléseire s ezzel megmentette a nemzet többi osztályait a közterheknek ezen a címen is szükségessé váló öregbítésétől.

De hát miféle politika is volt a legnagyobb nyomoruságosabb dotációk föntartása mellett a kormányzat személyi költségeit mégis oly hallatlan arányokban megnövelni? Hiszen hivatalos statisztikai adatok bizonyítják, hogy a tisztviselői személyzet 1870. óta a vallás- és közoktatásügyi tárcánál 566 %-kal, az igazságügynél 383 %-kal, a belügyi tárcánál 305 %-kal, a földművelésügynél 283 %-kal, a kereskedelminél 197 %-kal, a honvédelminél 145 %-kal, a pénzügyinél 30 %-kal növekedett meg.

Ha az államnak nem volt pénze tisztességes fizetésekre, hát honnét kerített mégis olyan óriási összegeket, a melyek ehhez a hallatlan személyszaporításhoz szükségesek voltak? Avagy a hivatalnoki létszámnak ilyen példa nélkül való megnövelésére nagyobb szükség volt, mint a

már tényleg alkalmazottak helyzetének elviselhetőbbé tételére? Alig hihetjük, mert az csak tagadhatatlan, hogy aránytalanul nagyobb munkát bír el az anyagi gondoktól ment, tehát nagyobb munkakedvvel bír s a jobb javadalmazás által erkölcsileg is nagyobb szorgalomra és ügybuzgóságra sarkalt tisztviselői kar, mint a nyomorgóknak az a nagy tömege, a melynek a hivatalos asztal mellett is folyton azon jár az esze, miből fizesse ki a fűszeres, mészáros, szabó, cipész számláit s nem egészen indokolatlanul azt tartja, hogy azt a nyomoruságos fizetést megszolgálja azzal is, ha a semmittevést akként csoportosítja, hogy az lázas tevékenységnek látszassék, a mi aztán kiapadhatlan forrásává vált az u. n. hivatalos schiebereknek.

Azt a munkát, a mit az állam tisztviselői által végeztet, sokkal kevesebb tisztviselő is elláthatná, föltéve, hogy ezeket az állam a mostanit jóval meghaladó, tehát anyagi gondoktól ment tisztességes megélhetést biztosító javadalmazással látná el. Ez nem terhelné meg a költségvetést a mostaninál nagyobb személyi kiadásokkal, mert a személyi javadalmazás főösszege kevesebb személy közt oszolván meg, az államnak ugyanazon megterhelése mellett egy-egy alkalmazottnak több jutna belőle.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Tary káplár esete.

(Egy huszártiszt emlékeiből.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Horkai Elemér.

Odakint már reggel óta valósággal tombolt a vihar. De nem a fellegek elementáris háboruja volt ez, hanem már a hajnal, rózsa-szinű felhő-pongyolájában felkuszó nap első, fényes sugara is tündökölve verődött vissza a ragyogó kardpengéken, melyeket időközönként homályosított el a felszálló szürke puskaporfüst.

S a hogy megszűnt a recsegő puskaropogás, szinte megremegett a föld a vágató huszárok repülő paripáinak patkói alatt, melyek istenitéletként száguldottak végig a tarlókon.

Mikor aztán harsányan sikoltottak fel a kürtösök trombitáinak éles hangjai s a néhány pillanat előtt még szinte szárnyakon menő lovak remegő szügygyel lépésbe váltottak át, leszállhattunk végre a lovokról s a rohamtól ingadozó lábakkal kerestük fel kvártélyainkat.

Bennünket, tiszteket a „manöver terrain“hez közelfekvő egyik urilakba szállásoltak el, hol megérkezésünkkor egy vidám asszonytársaság hűsölt a verandán.

Sarkantyupengős udvariassággal mutat-

koztunk be az asszonyoknak s én már az elmúlt hajszára gondolva, aggódni kezdtem, hogy voltaképen mikor is térhetünk már nyugalomra, midőn egy fekete haju, szelid arcú szép asszony felém sietve nyujtotta kezét s mosolyogva kiáltotta:

— Nini! „Szűzsé-hyéna!“ Maga az? Hogy került ide?

(„Szűzsé-hyéna“-nak hívtak — ugyanis — még akkor, mert szörnyű nagy nősímerőnek tartottam magamat s minden ismerős asszonyban témát kerestem.)

S most, hogy előttem termett hirtelen ez a bájos fiatal asszony, képzeletem valóságos lanszadokban galoppirozott vissza öt év elmúlt eseményeihez s önkéntelenül elgondolkozva az elmúlt idők édes emlékein, sóhajtvá mondtam:

— Én vagyok nagyságos asszonyom!

A fiatal, feketehaju asszony derűs, huncutkodó arccal nézett szét a verandán, aztán felém fordult:

— Ezek ugyis nagyon el vannak most foglalva — mondta — jöjjön le velem a kertbe, hiszen nem láttam azóta!

Esthajnalba vesző, gyönyörű nyári délután volt, melyen a kert virágai szerelmesen csókolódtak a feljűk kacéran repülő lepkékkel, apró méhikéssel, s a lanyha szellő szelid pianisszimóban zizegett meg a fák buja lombját.

Amint a kövér folyondáros lugasban leültünk, néhány pillanatra elgondolkozva, komolyan, szinte szomoruan néztünk egymásra, aztán én törtem meg a varázslatos csendet.

I.

— Emlékszik még nagyságos asszonyom — kezdtem — arra a tündérmesébe illő, felséges nyári estre, melyen mi öten, szinte oly halálos komolyan mint az előbb, álltunk együtt s valami melancholikus ábrándozással tekintettünk fel az égre s sóhajtvá válogattuk ki a csillagmilliók közül a magunk csillagjait?

E pillanatban az ég tündölő gyémántjai közül egy, közvetlen a Vénusz mellől leesett, s kegyed nagyságos asszonyom, a hold ezüst fényétől sápadt arccal mondá:

— Ez az én csillagom! Meglássák, hamarjában meghalok.

— Vagy pedig férjhez megy, a mi különben mindegy — vigasztaltam én szkeptikusan. — Aztán hirtelen, indokolatlanul boldon jókedvünk támadt, mintha azzal akartuk volna bus kedélyünket felvidítani.

Onnan belülről vidám zeneszó s a mulató tisztek hangos kurjongatása hallatszott ki, s mi öten összefogózkodva mint a jó pajtások, tánclelésben siettünk a terembe.

A tisztekkal már délután kiértünk kegyetekhez mi négyen önkéntesek, csupa dalaás, életvidor katonagyerek. Szép szál legények, fessek voltunk mindannyian — hiszen istenem, oly fiatalok voltunk még — egy közülünk azonban: Tary Elemér káplár, túltett valamennyiünkön.

Melegen sápadt, kreol színű arcához oly jól állott a szelid, világoskék attila, elegáns, karcsu termetén ugy feszült az egyenruha,

De hát az volt a mi kormányaink politikája három évtizeden keresztül, hogy minél nagyobb személyes gárdát, valóságos pretoriánus hadsereget teremtsenek maguknak a tisztviselők képében, a kikkel föltétlenül rendelkezessenek és általuk magukat az uralom birtokában megszilárdíthassák. Mert a mi kormányaink az állam tisztviselőit példátlanul kihasználják mindig a saját politikai céljaikra s annyira a saját kreaturáiknak tekintették a tisztviselőket, hogy valóságos hivatalnokikátévá lett az a nézet, miszerint a kormány az állam pénzén nemcsak munkáerejét igényelheti a tisztviselőnek az állam számára, de megvásárolta ennek politikai meggyőződését is a maga számára.

Mi sem bizonyítja ennek a célzatnak fenforgását inkább, mint a tisztviselőknek kiterjedt választói jogosultsága s a szolgálati pragmatika hiánya. Választási törvényünk a politikai jogositvány osztogatásában a legszűkmarkubb egész Európában, csak a tisztviselőkkel szemben megy el a bőkezűség ama határáig, hol már az általános választási jog kezdődik; mert nincsen az államnak, vagy a kormány felügyelete alatt álló törvényhatóságoknak a ranglétra olyan alacsony fokán álló alkalmazottja, aki választói jogosultsággal ne bírna, habár nem is őríti meg azt a cenzust, a melyet a törvény a kormánytól független elemektől erre nézve megkíván.

A kormánytól függő elemeknek a politikai jogositvánnyal bíró nemzet körében minél nagyobb szaporítása képezi ennek az indító okát; hogy pedig ezek a nekik oly bőkezűen osztogatott politikai jogositványt kizárólag és minél intenzívebben mindig a kormány mellett és annak érdekében használják ki, azért következetesen vonakodik a kormány alkalmazottainak szolgálati pragmatikát adni. Ha törvényes szabályzatban van meghatározva a

mintha az egész ember valami modern Marsnak ércebe merevedett szobra lett volna.

Mig bent a tisztok az asszonyoknak udvaroltak, a hadnagy és kadét pedig a két idősebb leányt foglalták le, nekünk a ház kisasszonyát kellett mulattatnunk.

S higgye meg nagyságos asszonyom, dicsekvés nélkül mondhatom, huszárbecsülettel feleltünk meg kellemes kötelességünknek. Kegyed valami humoros kétségbeeséssel nézett rajtunk végig s feszélyezetten, szinte zavarban mosolyogva kérdezte:

— Mit csináljak én ennyi katonával?

Mi összeütve a sarkantyus csizmáink bokáit, haptákba meredten álltunk ön előtt sorfalat, s Tary káplár valamennyiünk nevében jelentette ki:

— Életünk s vérünk az öné kisasszony!

De előbb kérjük a keresztnevet!

Kegyed elpirult.

— A keresztnevemet? Mariska!

Mi is elmondtuk egyenként keresztveiniket s aztán Tary káplár élére ugrott kis csapatunknak:

— Játszunk »fogócska«-t — kiáltotta nevetve — s mi lelkesedetten futottunk utána le a kertbe.

Alomban telt el a délután s tán észre sem vesszük, hogy fölénk borul az est, ha csak hirtelen meg nem hallottuk volna Dorner főhadnagy harsány hangját, amint lekiáltotta a verandáról:

— Hol vagytok, huszárcsibék! Valahogy meg ne szöktessétek a kisasszonyt!

Az éles, vezényléshez szokott hangra

tisztviselők hivatali kötelessége és joga s ha ezek pártatlan fórum előtt érvényesíthetők, akkor a legnagyobb fegyvert adja ki a kormány a kezéből, a melylyel a tisztviselőt szolgálai engedelmességre kényszerítheti s a leglelkiesmeretesebb és legpontosabb tisztviselőt is kiüldözheti, ha az általános politikai téren önálló véleménynek mer kifejezést adni, sőt még akkor is, ha a politikai szavazástól tartózkodnék s a meggyőződésével ellenkező kormánypolitikát szavazatával nem támogatná.

Ez lévén Magyarországon a kormánypolitika a tisztviselői kérdésben, nem sokat reménykedhetünk benne, hogy a most megindult tisztviselői mozgalom egyhamar meghozza gyümölcsét: a tisztviselők helyzetének gyökeres reformját. A képviselőjelöltek majd megígérik egytől egyig — mint a kormányok is tették — a tisztviselői érdekek támogatását, az országgyűlésen talán ki is eszközölnék valami borralaló féle javítást, de olyan reformot, a mely a hivatalnoki kart ugy anyagilag, mint erkölcsileg valóban függetlenné is tegye, hasztalan fogunk várni, nem is annyira a pénzhány miatt, mint inkább azért, mert kormányainknak fehér rabszolgákra van szükségük, még pedig minél nagyobb számban.

* A város rendkívüli közgyűlése. Mint azt lapunk tegnap esti számában jeleztük, Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága 1901. évi június hó 27 én d. e. 9 órakor rendkívüli közgyűlést tart, a következő tárgysorozattal:

1. Tanácsi előterjesztés a város diszpólgára báró Fejérváry Géza m.kir. honvédelmi miniszternek 50 éves katonai szolgálati jubileuma alkalmából üdvözlőnek kitejezése s egyéb intézkedések tárgyában.

Kegyed felfülett, mint valami megriadt özike és szomorúan nézett ránk bársonyos szemével.

Oly szép volt e pillanatban, hogy őszintén szólva kedvem lett volna hirtelen átölelni, Tary káplár azonban — valószínűleg érzelmeinek paroxizmusában — letérdelt ön előtt s vad mozdulattal szoritotta ajkaihoz a kegyed kötőjének szalagját s ugy rebegte:

— Mariskám! Én istennőm!

S a kis Mariska szerényen kacérkodva mosolyodott el, aztán hozzánk fordult:

— Fiúk! Nekünk már be kell mennünk, mert keresnek, de fogadjátok meg, hogy ma mellettem maradtok.

— Örökre! — kiáltott: Tary káplár, aztán kiadta a jelszót: »Gyerekek! Mi a Mariska kisasszonyt mulattatjuk!«

Senki sem mert szólni, mintha csak az önkéntes iskolában lettünk volna.

*

Mikor beértünk a terembe, odabent már javában táncoltak s a bor, tea, meg cognacgőz furcsa táncot járt a levegőben, szorosán összeölelkezve a cigaretta füsttel.

Dampf kapitány kényelmesen terpeszkedve feküdt egy karosszékben, Lubinszky hadnagy pedig egy veszedelmesen kipirult arcú kisasszonnyal azon fáradozott, hogy cognacot öntsön a pelyhező bajszu kadet kardtokjába, a cigány meg húzta a táncoló pároknak, kik között elsőnek Dorner főhadnagy járta a ringó ütemű waltzert, valamilyen, a keresztiesi kuriák közé tévedt özvegy báróneval.

Az általános zűrzavarban Tary káplár

2. 1900. évi házi és alapítványi pénztárak zárszámadásának megvizsgálása tárgyában pénzügyi bizottsági és tanácsi előterjesztés.

3. A szigeti külvárosi népiskola berendezési tárgyainak szállítására nézve tartott árlejtés eredményére vonatkozó tanácsi előterjesztés.

4. Tanácsi előterjesztés az Alsó-Puturlautca harmadik szakaszának rendezése tárgyában.

5. Tanácsi előterjesztés a belvárosi templom kupolájának helyreállítása tárgyában.

6. Lorencsics Józsefné, szül. Farkas Hermína szülésznő oklevelének kihirdetése.

A város 1900. évi zárszámadásai.

Pécs, 1901. június 25.

(Folytatás.)

A város kezelése alatti alapítványok még a következők:

VII. Farkas István és neje Ratkó Coelestina alapítványai.

Farkas István volt pécsi ügyvéd 1877-ik évben kelt végrendeletében bőkezűen emlékezett meg a már meglévő városi jótékonycélu alapítványokról s azok tőkájének gyarapítására tekintélyes összegeket hagyományozott; azon kívül azonban még 6 önálló alapítványt is tett, nevezetesen:

Egy Pécsen létesítendő városi muzeum- és könyvtár részére hagyományozott 2000 koronát;

4000 koronát oly célból, hogy annak kamatai évenként azon tanítónak vagy tanárnak adományoztassanak, ki tanítványait leg-hazafiasabban neveli.

4000 koronával létesített egy alapítványt, melynek kamatai a csángó-magyarok visszatelepítésének költségeire fordítandók. Létesített még egy városi színház-alapot s az ösztöndíj-alapokat, melyek kamatai a főgimnázium, a polgárlányiskola és a népiskolák növendékeinek osztatnak ki. Az általa letett önálló alapok vagyoni átlaga tett az 1900. év végén:

hirtelen felhajtott egy pohár pezsgőt, aztán mellém jött.

— Szerelmes vagy? — kérdezte sugva.

Értetlenül mosolyogtam.

— Szerelmes? Voltam, leszek, de nem vagyok.

— No igen, — mondta — mert én szerelmes vagyok.

— Hányadszor, ha nem tolokodás a kérdésem?!

— Ne tréfálj pajtás, az egyszer komoly a dolog.

— S kibe vagy szerelmes?

Tary káplár szinte szégyenlősen mondta:

— A Mariskába!

— Tisztelem a gusztusodat, de aztán mit akarsz azzal a leánnyal?

— Elveszem feleségül!

— Megbolondultál?

— Lehet. De annyit tudok, hogy vagy ez a leány lesz a feleségem, vagy...

— Vagy egy másik — egészítettem ki tréfásan. De Tary Elemér megdöbbenő komolysággal nézett rám.

— Mit? — kiáltotta szinte boszusan — azt hiszed, nem adnak nekem? No majd tessék róla!

Megivott hirtelen még egy pohár pezsgőt, aztán odament a cigány elé s olyan harsány hangon, hogy Dampf kapitány is felébredt csendes szundikálásából, harsányan kiáltotta:

— Csárdást!

— Dummer Kerl! — morogta a kapitány. Tary káplár pedig egyet rántva teszes attiláján, megállt ön előtt:

Kézpénz 721 kor. 35 fill,
takaréktári betét 19006 kor,
értékpapir 9294 kor,
hátralékok 691 kor. 46 fill.
Összesen 29712 kor 81 fill.

VIII. Kiállítási ösztöndíj alap.

Az 1888. évben Pécsen megtartott általános mű-, ipar-, termény és állatkiállítás végrehajtó bizottsága a kiállításnak 13000 koronára rugó tiszta jövedelméből egy alapítványt is létesített, melynek kamatai fele részben valamely hazai ipari (kereskedelmi) és fele részben valamely hazai gazdasági iskolát látogató ifjunak adatnak ki a pécsi kereskedelmi és iparkamara, úgy a baranyamegyei gazdasági egyesület odaitélése folytán.

Az alapítvány vagyona volt a múlt év végén:

kézpénzben 282 k.,
takaréktári betétekben 1052 kor. 80 fill.,
értékpapirban 14100 kor.,
hátralékban 53 kor. 03 fill.
Összesen 15487 kor. 83 fill.

IX. Reisz alap.

Ezen alap egy Pécsen építendő dologház, vagy magtár létesítésére hagyományoztatott. Kamatai egyelőre tőkésítettnek.

Vagyona 1900. év végén:
Kézpénzben 16 kor. 72 fill.
Takaréktári betétekben: 6417 kor. 99 fill.
Kötvényekben 428 kor. 76 fill.
Hátralék 288 kor. 96 fill.
Összesen 7152 kor. 43 fill.

X. Kisdodova és budai-külvárosi gyermekmenhely alap.

Rendeltetésüket nevek megjelöli; egyelőre még fel nem használtak, hanem az évi kamatok a tőke gyarapítására fordítottak. Vagyona e két alapnak:
Kézpénzben 8 kor.
Takaréktári betétben 1473 kor. 84 fill.
Értékpapirban 200 kor.
Hátralék 67 kor. 2 fill.
Összesen 1748 kor. 86 fill.

XI. Gründler-féle alapítvány.

Gründler András pécsi polgár ama nagyszabású alapítványai mellett, a melyeket a szegényház, a Rudolfinumra, egy létesítendő

— Szabad kérnem?!

Higgye meg, nagyságos asszonyom, hogy e pillanatban komolyan féltettem Önt; ismerem Tary Elemért, ki azokból a szelid, de könnyen hevülő természetekből való volt, a kik nem képesek közepes érzelmekre, hanem mindig a végletek világában kóborolnak.

Láttam, mint feszülnek meg az izmok mindjobban a Tary káplár karjain, láttam a Kegyed kínos vergődését, amint a szép huszárgyerek mind szorosabbra való öleléséből menekülni igyekszik s már azon voltam, hogy leintem a szenvedélyesen táncoló fiút, midőn egy halk, de eléggé éles sikoly kiáltott bele a tüzes csárdás hangjaiba.

Meghallottuk a teremben ugyszólván mindnyájan, de arra nem volt elég erős az a sikoly, hogy lemosta volna a kegyed arcáról a Tary káplár forró, tüzes csókját!

II.

Elhallgattam s a szép fiatal asszony elmerengve tekintett maga elé, mintha újra vissza akarná idézni azt a csókos pillanatot s aztán boldogan mosolyogva mondta:

— S tudja, hadnagy ur, hogy az volt az életem legboldogabb pillanata, no meg az, mikor »Tary káplár« idehozott engem mint feleségét . . .

Onnan belülről halk zongoraszó hallatszott ki, valami andalító mazurkadallam s mi ketten a szép asszonynyal hirtelen öszszefogódtunk s mazurlépésben táncoltunk fel a verandára, mint azon az emlékezetes, csilgáglényes nyári estén . . .

szeretetház stbre tett le a saját és neje sirjának fenntartásáról különösen is gondoskodott, letett ugyanis Pécs városnál 200 koronát, melynek kamatai a sir fenntartására szolgálnak s évenként egy azt teljesítő sirásónak fizettetnek ki.

XII. Incédy Dénes jutalomdíj-alap.

1895-ben ünnepelte a város, merjük mondani az ország Incédy Dénesnek, a pécsi kath. főgimnázium nagynevű igazgatójának 30 éves tanári jubileumát.

Incédy érdemei legfelsőbb helyen is elismerésre találtak s a legmagasabb tanhatóság is bőven kivette részét ezen ritka ünnepléből.

A szerényen és visszavonultan élő tudós papot meghatotta az elismerésnek ezen nem várt, nem követelt megnyilatkozása; de épp úgy megremegette a szívet azon mozgalom, melyet volt tanítványai kedeményeztek oly célból, hogy adományaikkal, filléreikkel egy alapot gyűjtsenek, mely a szeretett tanár nevét »ércnél tartósabban« megörökítse s fenn hirdesse az utódoknak ezen, mondhatnók imádásig menő szeretetet és becsülést, melyet iránta szívük mélyében tápláltak mindazok, kik 30 éven át tanítványai voltak.

Siettek is a tanítványok — sokan már őszbecsavarodott emberek, — a hála adóját Incédy iránt leróni, siettek kivétel nélkül, mert a 30 éven át általa vezetett sok száz és ezer tanítvány között, a mint azt mindenki tudja, egy sem volt olyan, a ki Incédyt ne becsülte volna, egy sem volt olyan, a ki szeretettel ne csüngött volna rajta, egy sem volt, a ki pártatlanságát, igazságosságát, — melyről volt tanítványai körében legendákat mesélnek — el nem ismerte, nagy tudományát s ennél még nagyobb szerénységét ne csodálta volna.

Incédy azóta meghalt, nagy lelke levette porhüvelyét, sirjánál elrebegettük, elsírtuk az utolsó »Isten hozzád«-od, de emléke él köztünk, örökké élni fog s ezen a halás szívű tanítványok filléreiből gyűjtött alap hirdetni fogja az ő nagyságát s meg fogja értetni azokkal is, kik Incédyt nem ismerték — a késő utókornak — hogy ki volt Incédy nekünk!

Az Incédy-alap vagyona volt 1900 év végén

kézpénzben 75 kor. 26 fill.
értékpapirban 3500 kor.
Összesen 3575 kor. 26 fill.

(Vége köv.)

Hirek.

Pécs, 1901. június 25.

Tolvaj kisasszony.

Tavaszzsal sem sóhajtanak annyit a szerelmes párok, mint ahány sóhaj rebent el ma egész nap a rendőrségi folyosón. A tolvak izgatottan percegtek, a szemek, már hogy a fiatal szemek, még izgatottabban kardikáltak ki az ajtókon. Egyszerre szobáról-szobára szállt a hír:

— Hozzák! Most hozzák!

— Kit!

— A tudószinü ruhás kisasszonyt.

A rendőr mögött csakugyan föltűnik egy Junó alak. Szobor termetével végig lebeg a kockakövezeten, miközben dushajzatu, ékes fejét kissé előre hajtja, mintha kerülné a tekinteteket. Minden ajk azt susogta:

— Ez ő. A tudószinü ruhás kisasszony.

Ringó, karcsu alakja hirtelen ott terem a kapitány előtt. A kapitány fölugrik és möhön kínálja székkal, azt hiszi panaszos, de a hölgy megáll a szoba közepén. A rendőr szól:

— Ehun a tolvaj. Aki a ruhát ellopta.

A kapitány most kikeres egy kék aktát a többi közül. Az akta azzal vádolja a kisasszonyt, hogy ruhát lopott.

— Hová rejtette a ruhát? — kérdezte a kapitány.

— Nem rejtettem el.

— Akkor adja elő, legalább enyhíti a bűnét!

A Junói alak megrémeg. Az ékes, büszke fej lehanyatlak. Zavartan rebegi:

— De kérem, ne tessenek azt kívánni, nem tehetem.

— Miért nem teheti?

— Mert . . . akkor én miben járok. Mert az a ruha az, a mi rajtam van, ez a tudószinü . . .

A kapitány belátta, hogy ilyenformán a bűnjeltől nem foszthatja meg a tudószinü-ruhás kisasszonyt.

Viszágak után.

A vizsgák javarészt mind lezajlottak s az ifjuság boldogan siet haza, tárt szülői karok ölelik magukhoz szeretettel, gyöngédséggel. Tizhónapi nehéz, lelket ölő küzdelem után megérkezett a kiérdemelt pihenés. Milyen csodás édes érzés lopózik a szivbe az édes otthon láttára! Mindenütt ismerős arcok köszöntik a hazatérte, rokonok, jóbarátok, kiktől a küzdelem, a munka szakította el. Boldog viszontlátás!

Az otthon üde levegője meglegyinti a hazatérő arcát s annyi csodás dolgot mesél, ami 10 hónap alatt történt. Minden a régi! Az öreg hársfa lombjai most is ép oly titokzatosan susognak, a kert alatt a csermely most is játszva, csobogva siklik tova s tán a madár is azt a régi nótát csicsergi amely annyiszor édes álomba ringatta lelkét. Be jó is otthon! A hazatérte kis diák lázas sietséggel futja be a kertet, vajjon megvan-e még az a fészek ott a nagy almafán

Ott van, kijavítva, újra építve. Majd az ismerősöket járja be sorra, mind a régiek, csupán egyet-kettőt ragadott el a halál. Szive elszomorodik, de a játszótársak vig lármájára újra visszatér a jó kedv s aztán elfeled mindent . . . Boldog ifjuság, boldog gyermekkor! Lelketek még tele van ragyogó zománccal, melyen a szenvedés még egyetlen karcolást sem ejtett.

Szivetek tiszta, mint a kistály patak vize, nem tapadt rá még szennyfolt, salak. Tudtok örülni az életnek! Örüljétek is, élvezétek a jelen gyönyöreit, hisz később ki tudja lesz-e részetek benne!

Az élet utjai kifürkészhetetlenek, ki tudja mi vár reátok a jövőben? Talán boldogok lesztek s egy küzdelmes pályának megérdemelt jutalmát megelégedett szívvél, nyugodt lélekkel tudjátok élvezni.

Lehet! De eljöhét az az idő is, ha majd kikerültek az életbe, ebbe a nagy forgatagba, ahol nincs senki, a ki támogasson, véstől óvjon, hogy lelketeket a küzdelem összetörje, a kenyérért való küzdelem lekoptatja szivetekről a csillogó zománccot, kiöl belőle minden lelkesedést. Lehet! Akkor visszasírijátok a boldog gyermekort, de hiába, hisz ami elmúlt, többé vissza nem jön.

De minden töletek függ, tietek a jövő s ha a jelent jól használjátok fel, a jövő biztos lesz. »Ouisquis fortunae suae faber est«, ezt tartja a közmondás. Legyetek jó kovácsok s a szerencse nem hagy el, veletek marad. Az élet utjai olyan rögzösek, tele vannak göröngyökkel, vészes szirtekkel, tátongó örvényekkel, csak egy félrelépés és elbuktok. Az erőtlen meghátrál a sivár jövőtől, az erős nem csügged, megy szilárdan előre.

Tövis megsebezi, tüske összetépi, ruhája szétszakad, ezernyi sebből foly a vére az ut porába, de azért nem csügged. És célhoz ér, övé a diadal. Legyetek erősek a megpróbáltatásokban, óvatosak a szerencséjében, használjátok fel a jelent s tietek lesz a jövő!

Napirend 1901. június 26-án.

Naptár: szerda június 26. — Róm. kath.: János és Pál. — Prot.: János és Pál ap. — Görög-kel.: (jun. 13.) Aquileia. — Zsidó: Thamusz 9. — Nap két 3 óra 49 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két d. u. 2 óra 39 perckor; nyugszik 12 óra 7 perckor.
Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: keleten csapadék, szél és hőstüljedés várható.

— **(Husz éves találkozó.)** Azon tanítók, akik az 1880—81. évben végezték a tanítóképezdét Pécsen, a mai napon tartották husz éves találkozójukat. A gyülekezés helye a liceumi kert volt. Tizenhárom iskolatárs közül összejöttek tizen és pedig *Bátory József* p.-bogádi, *Bodonyi Nándor* b.-sellyei, *Buzási László* miháldi, *Ébert György* n.-budméri, *Müller Antal* monostori, *Nagy János* csurgói, *Sághy Ferenc* mária-gyüdi, *Wagner György* daróci-halmi, *Weininger Kálmán* karancsi és *Wellin Ferenc* fekedei tanítók. Vendégekként *Radványi József* berkesdi jegyző és *Somsich Sándor* keszüi tanító jelentek meg. Először *Vörös Mihály* képezdei tanárnál tisztelegtek, a kivel együtt elmentek Hamedli Gyula fényképezéshez és lefényképeztették magukat a kiváló nap emlékére. Társas ebédre a „Mátyás Király“ ba gyültek össze. A társas ebéden résztvett *Vörös Mihály* tanár is. Az ebéd fölött felköszöntött mondott *Bodonyi Nándor* b.-sellyei tanító a jelenvolt *Vörös Mihály* tanárra, a ki viszont egykori volt tanítványait köszöntötte fel. Onnan a hadapródiskola megtekintésére mentek s a husz év alatt nagyot haladt Pécs város nevezetességeinek megismerését tűzték ki célul. A találkozóra egybegyültek elhatározták, hogy évenként találkoznak s a találkozás helyét sorshuzás útján állapítják meg. A jövő évi találkozó sorshuzás útján *Bodonyi Nándor* baranya-sellyei tanítóra esett s így a jövő 1902-ik évben ott tartják meg a találkozót. Délután hat órakor még *Schultz Imre* képezdei tanárnál, egykori igazgatójuknál tisztelegtek.

— **(Papszentelés.)** *Hetyey Sámuel*, megyéspüspök ma kezdte meg fényes papi segédlettel a papszentelést. A multkor már közöltük azon hittudományhallgatók névsorát, a kik befejezván teológiai tanulmányaikat, papi szolgálatra fel fognak szenteltetni. Ma reggel a megyéspüspök a felszentelendőknél az alszerpapi rendet (subdiakonatus) adta fel a székesegyházban. Holnap szenteli őket diakonosokká s aztán misés papokká.

— **(Pécsi műkedvelők egyesülete)** f. é. június 30-án vasárnap (kedvezőtlen idő esetén július 7-én) az egyesület helyiségében a „Vadász“-hoz címzett vendéglőben Felső-vámház utca 16. szám saját alapja javára tréfás színelőadások, tekeversenynyel és tánccal egybekötött nagy kert-ünnepélyt rendez. Kezdeté d. u. 3 órakor. A zenét *Korody Károly* szolgáltatja. Belépti-díj személyenként 60 fillér. A verseny-tekészésen két férfi és egy női díj van kitűzve. Világposta, konfetti, este fényes kivilágítás és tűzijáték. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Új törvényszéki orvos.)** A m. kir. igazságügyminiszter dr. *Szigeti Gyula* Sándor, Somogy vármegye kaposvári közkórházának igazgató főorvosát a kaposvári kir. törvényszék területén felmerülő törvényszéki orvosi teendőket rendes ellátásával bizta meg.

— **(Érettségisek bucsuzása.)** A főgimnázium most érettségizett ifjúsága ma vett bucsut a középiskolától s telve jó reményekkel, idealizmussal sietnek a főiskolák kapuin át ki az életbe, hol majdan mostani reménysegeiknek egy töredékét talán megvalósulva látják, bár az idealizmust akkorra már egészen elvesztették. Az érettségit végzett ifjak a rendes szokáshoz hiven meggyóntak s ma reggel a diákmise alatt, melyet volt osztályfőnökük, *Bitter Illés*, főgimnáziumi tanár mondott, megáldoztak. A mise után megkapták az érettségi bizonyítványt, hosszú éveknek gyümölcsét.

— **(Új templom Kaposvárott.)** Örvendetes dolog, hogy Kaposvárott immár mindegyik vallásfelekezetnek szűk a temploma; egyrészt a népesedés progresszióját, másrészt a vallásos buzgóság fokozódását jelenti ez az állapot. A zsidóhitközség régi templomát akarja kibővíteni, a kath. hívek a gimnáziumi ifjúság számára templomot akarnak építtetni; legújában pedig a kaposvári ev. ref. hitközség presbiteriuma hozott olyan határozatot, hogy új templomot építtet. Mert a régi disztelen és már távolról sem fogadhatja be a templomjáró híveket s nem felel meg azoknak a követelményeknek, melyeket egy városi templomhoz kell fűzni. Tudvalevőleg, a protestáns felekezetek közt az a megállapodás jött létre, hogy a hol egyik vagy másik felekezethez tartozó hívek önálló hitközséget alkotni s templomot építeni nem tudnak, csatlakoznak a legerősebb hitközséghez, melynek van temploma, vagy azt a templom felépítésében anyagilag is segítik, ezzel azonban annak használatára jogot is szereznek. A kaposvári ev. ref. templomot tehát a kálvinisták, lutheránusok és unitáriusok építtetik, természetesen számítván egyéb felekezetű jámbor és toleráns hívek támogatására is. Hogy azonban a templom díszére válják a városnak és e tekintetben is alkalmas helyen állíttassék föl, az már városi közérdek, melyért a város közönségének érdekes is és kell is megfelelő áldozatot hoznia. Értesülésünk szerint, a presbiterium folyamosított Kaposvár városhoz, hogy — miután a jelenlegi templom céljának meg nem felel, szűk és ferde telkén célszerű módon és hogy a városnak is díszére szolgáljon, ki sem bővíthető: adjon a város új templom és paplakás építéséhez a hitközségnek alkalmas helyen ingyen telket s e telekadományozással legyen a város segítségére a protestáns felekezeteknek, hogy a városhoz méltó, díszes és tágas templomot építhessenek. Tekintettel arra, hogy a város a gimnáziumi kath. templom számára s egyéb humanus és szociális célokat szolgáló egyletek, intézmények kértére is adott telkeket, nem szenved kétséget, hogy a protestáns felekezetek kérelmét is készséggel teljesíti s a templomépítéshez megfelelő segélyt fog nyújtani. Hogy hol állíttatnék fel az ev. ref. templom, hol felelne meg leginkább annak a kívánságnak is, hogy a város díszére szolgáljon, ez oly kérdés, melyet sebtében eldönteni nem lehet.

— **(A vágóhídi igazgatói állás.)** A vágóhídi igazgatói állás betöltésére hirdetett határidő a mai nappal lejárt, mely ideig hét pályázat érkezett a városhoz. Ezen állás, — melyet ideiglenesen *Fehér József* városi állatorvos töltött be — főispáni kinevezés útján lesz betöltve.

— **(Adomány.)** *Mándy Béla* szentlőrinci földbirtokos, ötven koronát ajándékozott a „Pécsi Jótékony Nőegylet“-nek, melyért az egyletelnöksége ezuton mond halás köszönetet.

— **(A Duna halottja.)** A napokban *Mária-Almás*on (Szlavonia) több kis leánygyermek ment le a Duna partjára játszani. Játék közben *Suvakovic* Aga, 7 éves iskolásleány leejtett egy almát, mely a Duna felé

gurult. A leányka utána futott, de megcsuszott és beleesett a Dunába. Szerencsétlenségére az ott sorban álló uszályhajók egyike alá került, a hol nyomtalanul eltűnt. Több órai keresés után sem akadtak holttestére. Az egész esetnek csupán a szülők gondatlansága az oka, kik semmi gondot nem fordítanak gyermekeikre.

— **(A Máv. Pécsi Altszti Olvasókör)** saját könyvtár alapja javára 1901. június hó 29-én kedvezőtlen idő esetén július 7-én a cs. és kir. 52. gyalogezred teljes zenekara közreműködésével Abaliget regényes ös-erdejében júniálist rendez. E célra rendezett külön személyvonat Pécsről Abaligetig és vissza, a t. közönségnek díjmentesen áll rendelkezésére. Indulás Pécsről reggel 9 óra. Indulás vissza Abaligetről este 8 órakor. Résztvételi díj: személyenként 1 korona. 10 éven aluli gyermekek díjmentesek. Résztvételi jegyek előre válthatók: a Máv. pécsi altszti körben, az állomás összes altszteinél, Wessely és Horváthnál, Szigeti Ede vendéglőjében. Fischer Ferenc papirkereskedőnél, Sohr és Fischernél, Karl Arthurnál és a különvonatban a rendezőségénél.

— **(Talált tárgyak.)** Becsületes megtalálók a közelmúlt napokban egy husz koronás bankjegyet, egy férfi és női aranygyűrűt adtak át a rendőrségnek, hol most ezek az értékek, mint talált tárgyak szerepelnek, melyeket igazolt tulajdonosuk a rendőrségnél átvehet. A huszkoronás bankjegy kiszolgáltatásánál azonban az elvesztés ideje és helyének meghatározása szolgál igazolásul.

— **(Agyonszurta magát.)** A napokban Kaposvárott a piacon kirakódott a késes. Egy parasztember műértő szemmel mustárgatta a késeket, mintha nyilván jó konyhakést akarna venni. Egy nagy és hegyes kést kezébe is vett, alkudozott rá, próbálgatta az élet — aztán hirtelen elhatározással magába szurta, úgy, hogy a penge egész a nyeléig mélyedt a boldogtalan öngyilkos mellébe. Haldokolva szállították a vármegyei kórházba.

— **(A gimnázisták tornaversenye.)** Ma délután tartotta a helybeli főgimnázium szokásos évi tornaversenyét. Az ünnepélyre, mely délután öt órakor kezdődött, elegáns publikum jött össze a városi tornacsarnok melletti téren. A diákok pedig, mint-hogy a vizsgálatoknak már vége van, jó kedvvel mutatják be a nagy közönségnek testi ügyességüket. A tornaverseny lapunk zártakor még folyik.

— **(Szoborszentelés.)** Keszü község határában, e községből Pellérdre vezető út mellett felállított, a keszüi hívek lelki buzgóságát s áldozatkészségét hirdető Szt. Vendel szobrot mult vasárnap szentelte be, áldotta meg *Andrin Gergely*, keszüi plébanos, ezzel egyben, az idevezetett körmenettel befejezván a jubileumi szent ájtatosságokat is, megjegyezván, hogy ez ájtatosságok negyedik, befejező körmenetét a filiabeli községek híveivel külön- s a négy iskolabeli gyermekekkel ezektől ismét külön tartotta meg a plébánia nevezett buzgó lelkipásztora.

— **(Mulatság vége.)** Ha valamely mulatozó kompániának minden tagja leitta magát, több mint bizonyos, hogy veszekedés támad. *Gyovi János* és *Altheil Miklós*, meg társaik mulattak s addig iddogáltak, míg a bor mind a fejükben nem volt. Altheil annyira be volt rugva, hogy elaludt s ezért Gyovi hec-

celődni kezdett vele. Az alvó vitéz felébredt s dühöngeni kezdett, hogy miért ébresztették fel. Ebből szóváltás, majd általános civódás támadt, melynek hevében Gyovi egy felkapott székekkel úgy ütötte fejbe Altheil Miklóst, hogy az élettelenül elterült s csak nagy időre tudták magához téríteni. Gyovi rögtön kijózanodott s feljelentette önmagát.

— **(Installáció.)** Mint levelezőnk írja, a berkesdi plebánia templom szentségimádási ünnepével egybekapcsolva, tegnap tartotta meg Radó Dezső újonnan kinevezett plébános beigtatási ünnepélyét. Az ünnepi aktust a megyéspüspök megbízásából Romeisz Ferenc kerületi esperes végezte, ki az új plébánost remek szónoklat kíséretében igtatta be. — A »Vallásalapítvány«, mint kegyuradalom részéről megjelent, Gállik Kálmán számtartó, a hatóság részéről Molnár Kázmér főszolgabíró. A beigtatás után az új plébános vendégszerető házában fényes diszebed volt. Az installáción igen sok kerületbeli pap jelent meg s ott volt Károly Ignác apátplebános is, ki az újonnan kinevezett plébánosnak egykor főnöke volt.

— **(Doktorrá avatás.)** Günthner Mihály, kereskedelmi s iparkamarai fogalmazót a kolozsvári tudomány egyetemen ma avatták a politikai jogtudományok doktorává miután az utolsó szigorlatot tegnap egyhangú sikerrel letette.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizallásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 25-én reggel 6 órakor a tettyei vizekben 1000 kb., az ellentartóban 1180 kb. volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1571 köbméternek találtott.

— **(Te Deum a jogliceumon.)** A pécsi püspöki jogliceumon ma hivatalosan is beállott a szünidő a mennyiben a vizsgálatok végeztével ma délelőtt kilenc órakor volt a Te Deum, melyet az intézet prodirektora, Sseredy József dr. kanonok celebrált fényes papi segédlettel a joghallgatók részére.

— **(A jól érettek.)** Lapunk tegnap esti számában közöltük már a pécsi kath. főgimnázium érettségi vizsgálatának eredményét, melyet azonban közvetlen lapunk zárta előtt kapván meg, a tizenkét »jól érett« neve lapunk tegnap esti számából kimaradt. A főgimnázium igazgatóságának kérelme folytán, most közöljük a »jól érettek« névjegyzékét a következőkben: az érettségi vizsgálatot jó sikerrel letették: Babics Mihály, Cvetkovics Ferenc, Faulstich Ádám, Fáy Andor, Fent Ferenc, Gaál János, Györkö Sándor, Hardy Sándor, Kereky Mihály, Kiss József, Nagy István és Szentiványi Dezső.

— **(A Pécs Budai Külv. Kath. Kör)** 3 éves fennállásának emlékére, 1901. évi június hó 29-én saját helyiségében (Ágoston-u. 22.) ünnepélyt és majálist rendez. D. e. 11 órakor gyülekezés a kör helyiségében és rendkívüli diszközgyűlés. — 11¹/₂ órakor hálaadó mise az Ágoston templomban. D. u. 3 órakor majális, a kör szép tágas kertjében, a hol confetti-, serpentin-dobálás, világpósta és tánc lesz. Az a hölgy, a ki legtöbb levelező lapot árusít el, igen csinos és értékes ajándéktárgyat fog kapni. Belépti-díj személyenkint 60 fillér.

— **(Névmagyarosítások.)** Kubik János szobi illetőségű budapesti lakos vezetéknévénél »Kubinyira«-ra és kiskoru Frei Sándor, ó-dombóvári illetőségű budapesti la-

kos vezetéknévénél »Váradi«-ra kért átválttatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Nagy lopás.)** Az év folyamán a bellyei főharcegi uradalom lipovica pusztai magtárából kisebb-nagyobb időközökben összesen 1025 K. értékű kukorica tűnt el. A körülmények arra vallottak, hogy a nagymennyiségű kukoricát úgy lopta el — több tolvaj. A csendőrség a nyomozást megejtve, kisütötte hogy Gavrics Mladen, Gavrics Jócó Utjesánovics Szávó, Mihályevics Paszulya, Ivánovics György sároki és Marjanovics Glisó hatvani pusztai lakosok követték el a lopást. A csendőrség letartóztatta a tolvajokat.

— **(Sok a pocok.)** A közönség jól tudja, hogy a sajtó organumainak ősi kötelessége, a közvélemény képviseletében rendelkezésre állani a publikumnak s így kétségtelen, hogy sokan élnek a publikum ama jogával, hogy bajaikat az újságoknak panaszolják el. Mondanunk sem kell, hogy tekintélyes ama megkeresések száma, melyek panaszokkal telve érkeznek hozzánk, de ezek közül bizonyára legmeghatóbb egy budai-külvárosi polgártársunk ama panasza, a mely szerint: »a budai részen hallatlanul sok a pocok, mely állatok tekintélyes károkat okoznak a polgároknak, sőt nappal is az utcákon szaladgálnak.« Őszintén szólva, pirulva valljuk be, hogy tekintélyesnek hirdetett tudományunk nem terjed annyira, hogy megtudjuk mondani, mely hatóság köteles a pocok szaporodási tilalmát ellenőrizni, közöljük azonban a budai-külvárosi »publikum« panaszát azon reményben, hogy tán felénk is elterjed valami hamelni patkányfogó, ki bizonyára nagyobb szakértelemmel intézi el ezt az ügyet, mint mi, a toll szegény munkásai.

— **(Tolvaj cigányok.)** Ladányi István mohács szigeti lakos szobájába belo-

— Igen, nagysága, csak tessék bemenni.
Klára bemegegy és meglepetve kiált fel, a bőröndök között látva a Sziv-dámát.
— Hát te mit csinálsz?
— Látod édes. Szól amaz egykedvűen. Csomagolok!
— Elutazol?
— El. Hiszen csak nem maradok itt most. Vagy nem tudod . . . ?
— De igen tudom. Borzasztó volt.
S Klára fáradtan, kimerülve dől le egy székre.
— De még borzasztóbb, a mi velem történt.
A Sziv-dáma csodálkozva pillant reá.
— Veled? . . . Talán az urad . . . ?
— Eh, dehogyan! Mit tud az?
És kicsinylőleg, elkeseredve int a kicsi, formás kezével az aranyhaju asszony.
— Bár tudott volna meg mindent! Most nem bántana a lelkiismeret.
A lelkiismeret? Miért?
S a Sziv-dáma még jobban csodálkozik erre a kijelentésre.
— De hát beszélj!
— Lehet is azt szóval elmondani olyan könnyen. Igazán nem is értem, hogy a nemezisnek tartsam-e, igazabban annak a költői igazságszolgáltatásnak, a melyeknek egyetlen drámából sem szabad hiányoznia; vagy pedig a sors szeszélyének, a véletlennek?
— Ha már olyan fontos, tartsd, a melyeknek akarod. Egyre mégy vele. Jóvá ugy sem lehet tenni, a mi elmúlt.

után most egy fiakkeren vágatott Kánya Leó, hogy főképen Gáspárt visszahozza, a kit mint rendőrkapitány rendet csináljon.
Ha ugyan késő nem lesz, mire ők visszatérnek.
— Eh, fogjátok meg, rántsátok le róla azt a gyászfátyolt!
S már a közelebb állók kinyújtják a kezeiket, hogy megfogják a Sziv-dámát s letépjék róla a gyász jeleit.
E percben valami átható, a kiabálást felülmúló hang hallatszik s a hangyabolyként zavargó nép egyszerre szétválk az előtt, a ki beszél.
— Hogy tehetnek ilyent asszonyok! Megszentségteleníteni a halottak hazáját! Nem szégyenlik magukat! Félre az utból, takarodjanak haza!
És a nép között jött a Sziv-dáma megvédésére Csertő Boldizár, karján vezetve a feleségét.
— Jöjjön asszonyom. Ne hallgason ezekre; tudják is mit beszélnek.
— De bizony tudjuk! Az igazat beszéljük! . . . Fogjátok meg! Ne engedjétek ki!
Zugott fel ismét a tömeg.
— Félre az utamból! Nem tréfálok asszonyok, a ki ide jön leütöm!
Kiált Csertő és felemelte baljával a botját.
— Jó asszonyok, tekintsék, hogy hol vannak. Ne bántás meg a temető szentségét.
És Erzsébet kezével fordul a zavargókhoz, miközben az ura lépcsőről-lépcsőre erőszakkal csinált utat irén előtt.
— Csak védelmezze! . . . Már ő is ezekkel a dá-

pódtak ismeretlen tolvajok és elloptak tizenhat rőt vásznat s egy kabátot. A csendőrség kinyomozta, hogy kóbor cigányok — férfiak és nők — k. vették el a lopást.

— **(Pénzhamisítás.)** A minap — mint Szakcsról írják — *Szabó* János szakcsi kocsmáros Réza nevű leánya panaszt tett a csendőrőrsön, hogy *Takács* Antal és *Széles* Márton naki lakosok hamis koronákkal és huszfilléresekkkel fizették borukat. A csendőrség azonnal megindította a nevezettek ellen a nyomozást, a kik persze mindent tagadtak, de a csendőrök a gyanu alapján házkutatást tartottak és *Takács* kertjében elásva találtak hamis pénzt és minden hozzávalót. Most már aztán mindent bevallottak a tettesek s elárulták bűntársukat is: *Karai* István solti gépész. A pénzt *Takács* Antalnál csinálták Nakon. Mind a három pénzhamisítót elfogták és átadták az igazságszolgáltatásnak.

— **(Drága mulatság.)** *Hermann* Tamás báttaszéki lakos valamiképp összeismerkedett *Bakody* Kálmán győri lakos, állítólag első leánykiházasító-intézeti felügyelővel. A barátság megpecsételése végett jót mulattak, sörrel, borral öntötték a száraz garatot. A mulatság vége az lett, hogy egy kicsit elálmosodtak. El is aludtak az alsó-nyéki kocsmában. Ez lett volna még a kisebbik baj. Ámde *Herman* szomorú valóra ébredt: eltűnt a szép bőrtárcája 120 kor. pénzzel együtt. A mulató társ ekkor már elkocsizott Baja felé. A csendőrök azonban a bajai révnél utolérték, és minthogy a gyanu egyenesen reá há-

ramlott, elfogták és bevitték Szegzárdra; itt aztán átadták a kir. ügyészségnek.

— **(Nagyszóló csizmadialegény.)** Egy igen érdekes dolgot beszélt el lapunk egyik barátja, melynek ő maga és családja szemtanuja volt. Vasárnap délután kirándult családjával Rácvárosra, a Pompár-féle vendéglőbe. A nagy keresettségnek örvendő kocsmában már minden asztal el volt foglalva. Mégis találtak egy asztalt, a hol csak egyetlen egy fiatalember ült. Bocsánatot kértek s az asztal mellé telepedtek. A fiatalember a kis lányokkal kezdett játszadózni s kevés vártatva feláll s bemutatja magát elbeszélőnk feleségének, mialatt lapunk barátja egy ismerőssel beszélt. „Dr. Szabó vagyok” mondá s nyugodtan enyelgett a kis lányokkal tovább. Majd derűre borura hozatta a bort s a britannkát, de mindig más pincérrel, aztán keresves nótákat huzatott a cigánynyal s nagyot busult mellette. Ez így ment egy ideig s aztán — észrevétlenül megugrott a nélkül, hogy fizetett volna. A kik jobban megnézték — feltűnési viszketegjével magára vonta a figyelmet — konstataáltak, hogy a kezei után bizonyosan csizmadia legény, a ki inkongnitóba akarta kedvére kimulatni magát — ingyen. Most keresik.

— **(Tűz.)** Darócon *Kántor* Sándor házában tűz ütött ki, mely csakhamar elhamvasztotta a házat; a lángok azonban átcsaptak *Kántor* Illés házára is, mely szintén elhamvadt. Az előbbi háztulajdonos kára 800 K,

mely biztosítva volt, *Kántor* Illés kára 200 K, amely nem volt biztosítva.

— **(Pontosan járó)** szép kiviteltű arany és ezüst órák, nemkülömben finom és pontosan járó fali és ébresztő órák *jutányosan* szabott gyári árak mellett *Schönvald* Imre órás és ékszerésznél kaphatók. Ugyanott minden e szakmába vágó javítások pontosan gyorsan és a legolcsóbban eszközöltetnek.

Tőzeg- árnyékszékek.

Tekintetes

**Kraus István urnak
Pécsett.**

Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy a nekem szállított *tőzegszóró klozetekkel teljesen meg vagyok elégedve*. A klozetek kifogástalanul működnek és *teljesen szagtalanok*.

Tisztelettel

Dr. Mende Lajos.

mákkal tart, mióta felvitte a dolgát! . . .

Kiáltja az egyik asszony, de következő pillanatban félreugrik ijedten, mert *Csertő* villámló szemekkel terem előtte

— Be fogja a száját! . . . Félre az utból ha mondom! . . .

Egy bérkocsis, meghallva a zajongást, kocsijával épen most vágatott be s jókor állt meg arra, hogy *Csertő* felnyissa a kocsi ajtaját s míg *Erzsi* könyörögve tartotta vissza a végsőre is kész feldühödött népet, Irént beemelte a kocsiba.

— Hajts!

S a vágató kocsis elöl szétszaladt a nép s csak öklükkel fenyegetőzve kiabáltak:

— Gyalázatos! Szégyelje magát! Megérdemelte volna, hogy összetépjük!

Csertő pedig karjára fűzve a felesége karját, csak ennyit szólt:

— Jerünk édes!

— Lásd, szólt az, épen jókor érkezünk.

— Igen. Ha nem is látthatuk a temetést, láttuk ime a nép itéletét. Furcsa volt és veszedelmes, annyit mondhatok.

— Te pedig milyen bátor, milyen hatalmas voltál, a milyennek ismerni tanultalak, édes uram?

És büszke boldogsággal szoritja magához karjával *Csertő* karját az asszony, miközben szól:

— Bizony te nélküled talán szétszakgatta volna ez a sok felbőszült asszony azt a szegény özvegyet.

S ennek ki a temetőből, befelé a fával szegélyezett, pázsitos uton a város felé. Ott már hire van a temető-

beli lázadásnak és úgy beszélnek róla, mint a nap szenzációs eseményéről. Irén pedig otthon a még mindig remegő Ninával, kit a felbőszült nép elválasztott asszonyától s a ki úgy futott haza lélekszakadva, mikor asszonyát a kocsiba menekülni látta, — izgatottan, gyorsan csomagol a bőröndökbe.

— El innen, el! — Töpreg magában a Sziv-dáma. El innen még ma, hol sivár, csalódott, szerelemnélküli, céltalan élethez most a szégyen, a gyalázat is járult. El innen bárhová; hiszen megél most már akárhol is. El innen feledést, megnyugvást keresni. Ha ugyan van feledés, megnyugvás a számára!

Nina sirva sopánkodik, hogy mi lesz most már ő belőle! De asszonya megvigasztalja. Ad neki gazdag ajándékot és mellé egy jó tanácsot.

— Vigyázz magadra, Nina! Nagy lány vagy már, a ki hamar szemet szúrsz a férfiaknak. Légy okos és sohasem hallgass a szivedre, csak az eszedre. Akkor boldogulni fogsz; másképp olyan szerencsétlen leszel, mint én!

Mikor legjavában folyik a csomagolás, valaki kopogtat az előszoba ajtaján. Flóri, a zöldhasu, pirosbóbítás papagály rikácsolja erre:

— Valaki! Halló valaki!

A Sziv-dáma pedig ijedten szól:

— Ki jó most? Menj Nina, nézd meg s ha csak nem valami jó ismerős, mondd azt, hogy nem vagyok itthonn.

Nina sietve megy ki s a mint kinyitja az ajtót, Bétékyné lép be rejta.

— Itthon van az asszonyod?

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. június 25. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 760.3 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 26.0 °C.

maximuma : 25.2 °C. } minimuma : 17.5 °C. }	tegnapi.
--	----------

Párányomás: 13.0 mm.

Relatív nedvesség: 52. %

Felhőzet: 3° Cirr. Cum. — SW.

Szélirány s erő: NW. 5. —

Csapadék 24 órai: 4.6 mm. Harmatp. 12.8 °C.

Vált. felhőzet, szeles, zivatarra hajló, később derült i. v.

Dr. Öziser.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezés. A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Henneberg Istvánné Pap Berta*, 43 éves, evangélikus vallású, bádigos neje, duna szekesői lakókat elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRÓL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44

(B.-Szt.-Lőrinczről indul

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)

B. Sellyére érk. 6:04 10:34 4:59

Uj-Dombóvár érk. 9:57 1:34 5:01 1:34

(Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47
(Bátaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56

Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	3:03	8:28	6:47
B.-Szt.-Lőrincz	3:36	9:06	7:26
Szigetvár	4:13	9:42	8:04

(Kaposvárra indul

V. v. 5:15 V. v. 11:10

érkezik > 8:21 > 2:49

Barcs 5:14 10:56 9:00

N.-Kanizsa 1:26 11:52

Bécs 9:35 8:50

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:42	12:30	4:23	8:35
Úszógh érk.	6:08	12:43	4:37	8:53
Villány	6:48	1:29	5:24	9:38
Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk.	7:50	11:35	2:39	10:49

Villány ind. 6:53 1:34 5:29 9:43

Eszék 8:07 2:45 6:45 11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délután 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul 11 órakor. Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 p. éjjel.

T a n ü g y.

(Felvétel a gazdasági tanfolyamra. A m. kir. földművelésügyi miniszter, a szabadkai földműves iskolában folyó július hó

15-étől augusztus hó 10 ig tartandó gazdasági tanfolyamra Baranyavármegye területéről: *Mayer József b.-baáni*, *Bátori Ferenc beremendi*, *Müller Antal monostori*, *Cehmann János rác-tóttósi*, *Back Károly vérméni*, *Szuller Gábor villányi* és *Szabó Gyula siklósi* tanítókat vette fel száz-száz korona államsegély engedélyezése mellett.

Közgazdaság.

□ A tolnamegyei gazdák értekezlete. A tolnamegyei gazdasági egyesület most teszi közzé annak a nagy érdeklődéssel megtartott értekezletnek határozatait, melyet Tolnamegye gazdái, köztük gróf Széchényi Sándor, Bernrieder János stb., Jeszenszky Andor elnöklete alatt tartottak a cseléd- és munkáspénztár érdekében. Tolnamegye gazdái azért jöttek össze, hogy egységes eljárásban s irányelvekben állapodjanak meg. Valamennyien egyetértettek abban, hogy az intézmény az ember szeretet jegyében született és annak megerősítése a munkaadók és munkások jóvoltáért egyaránt kívánatos, így minden birtokosnak kötelessége, hogy az intézmény megerősítésére törekedjék. Az értekezlet a gazdasági cselédek biztosítására a következőkben állapodott meg:

1. A gazdaközönség igyekezzék cselédeire és munkásaira buzgítólag hatni, hogy a pénztárba rendes tagokul beiratkozzanak.

2. Ujjonnan fogadott, illetve azokért a cselédekért, kik még egy évig nem szolgálnak, a gazda tagdíjat ne fizessen, kivéve, ha az ilyen cseléd 50-ik évében lenne.

3. A második évtől kezdve egészen a betöltött három szolgálati évig fizesse a munkaadó a díj felét az esetben, ha a cseléd a díj másik felét fizetni hajlandó.

4. Az a cseléd, a ki egy gazdánál 3 évig szolgál, ezentul a gazda által biztosítottak.

5. A beiratási díjat minden esetben a gazda fizesse.

6. A cséplő munkásokat a munkaadó rendkívüli tagokul saját költségére irassa be a pénztárba.

A határozatokat már a legközelebbi cseléd változáskor érvényesíteni óhajtják a tolnamegyei gazdák.

□ Elvi határozat a borhamisítás ügyében. A belügyminiszter legujabb rendeletében kimondotta, hogy az a borkereskedő, kinek pincéjében mesterségesnek nyilvánított bora van raktáron, az elkövetett kihágásban vétkes akkor is, ha az zálogként van nála. Továbbá, kinél mesterséges bort találnak, az összes borok vegyszert vizsgálatának költségeit tartozik viselni.

□ Megszűnt állatjárvány. Sombereken a szarvasmarhaállományban föllépett lépfene megszűnővén, az alispán a zárlatot föloldotta.

□ A megrendelések gyűjtése. Az ipartörvények a megrendelések gyűjtésére vonatkozó módosításáról alkotott 1900. évi XXV. t.-c. életbeléptetése és végrehajtása tárgyában Hegedüs Sándor kereskedelmiügyi miniszter ma küldötte szét körrendeletét a törvényhatóságokhoz. E szerint a törvény f. évi július 1-én lép életbe. A rendelet hatályon kívül helyezi július 1-étől kezdődőleg a régi ipartörvények a szabad ipar és a szabad forgalom elvén alapuló, de a gyakorlati életben a közönség folytonos zaklatását eredményező azt a rendelkezést,

mely szerint minden iparos jogositva volt úgy a saját, mint a mások készítményeire bárhol, bármikor esetleg minták előmutatásával is, akár megbizottak által megrendeléseket gyűjteni. A miniszter rendeletében utasítja a törvényhatóságokat, hogy szigorúan őrködjenek a törvény pontjainak megtartása fölött, azt hatályba lépésének napján falragaszon, valamint a vármegyei hivatalos lapokban tegyék közzé.

Előfizetésre való felhívás.

A húzadik század első esztendejének fele immár lepergett az idők végtelenében. — Sok és nevezetes eseményt hozott, melyekről a „Pécsi Figyelő“ mindenkor gyorsan, pontosan, teljesen függetlenül, igaz szókimondással értesítette az ő olvasóközönségét.

Ehhez, az olvasóközönséghez; mely immár lapunkat huszonkilenc év óta pártolja, mint az igazi függetlenség organumát, most — az új félvévküszöbén — nem szükséges hosszabb programmal lépünk.

Hiszen ismeri mindenki lapunkat; tudja, hogy a „Pécsi Figyelő“ huszonkilenc év óta mindenben a közérdeket szolgálja; mindenkor a független politika harcosa volt s minden terepen szókimondó véleménynyel, személyektől és intézményektől függetlenül képviseli a város és a megye érdekeit is.

Az 1901 ik év most küszöbön levő második felében a magyar politikai életben nagy átalakulások várhatók. Elérkezett az országgyűlés berekesztése; itt vannak a képviselőválasztási mozgalmak s október elején elkövetkezik az általános képviselőválasztások ideje is. Ha valaha, úgy most van szükség arra a független, erős ellenzéki irányra, melyet a „Pécsi Figyelő“ már huszonkilenc év óta képvisel. Most van szükség, hogy a választópolgárok nyakára hívott hivatalos jelöltek, miniszteri képviselő-aspiránsok és egyéb, a tiszta és független választás botrányköveit képező visszaélések ellen tiltó szavait felemelje lapunk, mely ezentul is függetlenül, a negyvennyolcas ellenzék elveinek megfelelően fog küzdeni az önálló, független Magyarország érdekeiért!

Városi és megyei ügyekkel ezután is behatóan foglalkozunk az országos politika mellett. Itt is az őszinte igazmondás és a város a megye érdekeinek szem előtt tartása fog bennünket ezután is — mint eddig — működésünkben vezérelni s célunk általában mindenkor a nagyközönség érdekeinek hű és lelkiismeretes szolgálata lesz, a mint ez volt a tekintélyes múltban is mindig, mely lapunk mögött áll.

Az ország és külföld nevezetesebb eseményeiről távirati tudósításainkkal megelőzzük mindeukor úgy a fővárosi ujságok, mint naponkint este jelenven meg — a reggeli lapok közlését is s minden nevezetes eseményről lapunkból a leggyorsabban és hitelesen értesül olvasó közönségünk. E mellett hirrovatunk élénkségére és változatoságára belső munkatársaink és tudósítóink mindenkor nagy gondot fordítanak.

Jövőre is könyvalakban közlendő érdekesítő regényekkel és tárcarovatunkban az irodalom színvonalán álló közleményekkel bőven gondoskodunk olvasóink szórakoztatásáról is. És hogy a családokban a gyermekek is megtalálják lapunkban olvasmányukat, hetenkint egy-egy gyermekmesét fogunk e célból ezután is állandóan közölni. Szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a modern igényeknek megfelelő napilaphoz fűzött várákozását.

A pécsi kir. táblai értesítőt minden

héten csütörtökön este megjelenő számunkban ezután is közölni fogjuk, a mi nem csak az ügyvédekre, de minden ügyes-bajos félre nézve is aktuális fontossággal bír, kinek bármily jog-ügye a királyi Táblához kerül.

Törvényszéki csarnokunk, tanügyi rovatunk, irodalmi és művészeti hireink, közgazdasági közleményeink mindenkor teljesen megbízható, érdekes és gyors értesüléseket tartalmaznak.

Füzdőre utazó előfizetőink után bár-
hová utánuk küldjük a lapot kiadóhivatalunk, ha ez iránt igényeiket egy levelezőlapon be-
jelentik.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:

a július-decemberi félévre . . . 10 kor. — fill.
július szeptemberi évfelére . . . 5 kor. — fill.
egy hónapra . . . . . 1 kor. 70 fill.

Az előfizetés legcélszerűbben postautal-
vánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi
Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs,
Mária-utca 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová
küldünk.

Hazafias tisztelettel

a **PÉCSI FIGYELŐ**
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június
23-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)
A képviselőház mai ülésén, melyen Percel
Dezso elnökölt, került tárgyalás alá a városok
fogyasztási adó természetű jövedelmeinek ren-
dezéséről szóló törvény hatályának meghosz-
szabításáról szóló javaslat.

Hieronymi Károly kéri a minisztert, hogy
a városokat a fogyasztási adó fejlődésének
arányában részeltesse magasabb jutalékkal.

Thaly Kálmán szintén a vidéki városok
védelmére kel, melyeknek támogatása már
nemzetiségi szempontból is szükséges.

Tisza Kálmán a városoknak a tárgyalás
alatt levő javaslatra vonatkozó feliratait figyel-
mébe ajánlja kormányának.

Lukács László pénzügyminiszter azt tartja,
hogy a javaslat nem szolgál a városok hát-
ránnyára, mégis a fölmerült aggodalmak elosz-
latása végett az első szakaszhoz módosítást
nyújt be, mely szerint a mostani fogyasztási
adóvédtelemből az eddigi segélyt kapják a
városok, a fogyasztási adóvédtelemből további
emelkedése pedig a városok javára fog esni.

Ezzel a módosítással a Ház elfogadta a
javaslatot.

A zárószámadások tárgyalásánál hosz-
szabb vita fejlődött ki a közös pénzügymin-
iszter sérelmes előterjesztése felett, melyhez
Rátkay László és Széll Kálmán szoltak hozzá.

TÁVIRATOK.

— A király a brucki tá-
borban. (A „Pécsi Figyelő” eredeti
távirata.) A király ma reggel a Lajtha
melletti Bruckba érkezett, hogy az ottani
táborban gyakorlatozó csapatokat meg-
szemlélje.

— Képviselőjelölés Szent-
sen. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A szentesi Ugronpárt látogatott népgyűlést
tartott, melyen újból Molnár Jenőt, a
jelenlegi képviselőt kiáltották ki jelöltnek.
A gyűlésen jelenvolt Bartha Miklós kijel-
entette, hogy a függetlenségi pártok
egyesülését a Kossuth-párt magatartása
akadályozza.

— Pör a magyar színház
ellen. (A „Pécsi Figyelő” eredeti táv-
irata.) Rajna Ferenc, a budapesti Magyar
Színház volt igazgatója nevében Pichler
Győző orsz. képviselő ma beadta a bíróságnál a keresetet a tulajdonos részvény-
társaság ellen a 12.000 koronás vinku-
lumért.

— Takács bankóhamisítási
pöre. (A „Pécsi Figyelő” eredeti táv-
irata.) Takács bandájának bankóhamisítási
pörében ma befejezték a bizonyítási eljá-
rást. Holnap kerül a sor a perbeszédre.

— A Fülöp-szigetek hábo-
ruja. (A „Pécsi Figyelő” eredeti táv-
irata.) Manillából sürgönyzik, hogy Calles
tábornok, a lázadó filipinók vezére, ma
törzskarával és 650 emberével megadta
magaát Summer tábornoknak.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

Hirdetések.

Zongorázni tanít

és a jövő iskolai évre családja körében
kosztos tanulókat is fogad valamint házi-
tanítónak, felolvasónak, magántitkárnak,
levelező- és könyvelőnek úgy kereskedelmi
és biztosítási képviselőnek, nemkülönben
házigondnoknak is tisztelettel ajánlkozik

Grosch Károly

nyug. tanító

Pécs, Arpád-utca 23. sz. a.

Dr. Tolnai

VIZGYÓGYINTÉZETE

PÉCSETT, a sétaterén. — (Nyitva egész éven át.)

Az intézetben minden a vizgyógy-
módhoz tartozó eljárások végeztetnek
PRIESSNITZ és KNEIPP rendszere szerint.

Massage, villanyozás és villanyos
fénzfürdő. Meleg ásványfürdők: vaslápsó,
fenyő, halteini anyaglugzó és kénfürdők.
Szénsavas, villanyos és elkülönített
gőzfürdő. Belégző-osztály: só, törpefenyő
és lignosulfid belégzéssel.

Harminc jegy egy rendszeres vizku-
rára 18 forint. A jegyek 40 napi érvé-
nyességgel bírnak.

Modern berendezés, szigorú
tisztaság, gondos orvosi felügyelet.

Rendelés és felvétel naponta d. u. 4—6-ig.

A mélyen tisztelt hölgy-közönség becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra
hozni, hogy helyben, a Jókai-tér 3.
sz. alatt (I. emelet jobbra.)

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket
a legegánsabb francia- és angol-
szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támaszkodva a 28 év alatt Párisban
Madame Briolle-nél (Versaill, boulevard
Sebastopol), Bécsben Madame Spitzer-
nél, Budapesten Árvay cs. és kir. udv.
szállitónál, Brassóban László M. L. és
Társas cégnél, Drezdában az angol és
francia szabászati tanfolyamon szerzett
gazdag tapasztalataimra, biztosítom a
jelentkező hölgyeket a szakszerű és biz-
tos sikerű eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tan-
díj egy-egy jelentkező után 15 frt.

Minden tanuló-hölgy felügyeletem
alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat
és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem,
tudatom, hogy elvállalok francia és angol
szabásu ruhák és kabátok elkészí-
tését a legegánsabb kivitelenben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség
szíves tudomására adni, hogy Pécsen,
Ferenciek-utca 15. szám alatt (Ska-
rica-féle ház) a mai kor igényeinek telje-
sen megfelelőleg berendezett

fodrász-

és

borbély-üzletet

nyitottam. A n. é. közönség becses párt-
fogását kérve, maradok

teljes tisztelettel

Fuchs Zsigmond,

fodrász.

Valódi

tiszta-boreczet

akpható csakis

RIBAY ANTALNÁL

Apáca- és Vörösmarty-utca sarok.

1 liter 30 krajczár.